

IX

1. Sanguszki i Czarneckiego Informacya z odpowiedzią przeciwko mniemanemu Miastu Czerkassy, oraz osadom Lomowate i Białozor. - str. 38.

2. Konwent Jasnej Góry Częstochowskiej Zakonu S. Pawła contra Antoni Wybranowski, prob. i przor i cały Konwent Kanoników Regul. Lateranenskich z Klobucka. - (jako dublet ad 15036 III 5: II 14 ałz usunięto) Rommano - str. 73

3. Zwinogrodzkiej starostwy Sołtykowy. Replika na odpowiedź Branickiego w sprawie Klucza Olchowieckiego uczyniona. - str. 20. K. alb. 6.

4. Wencesława Kaiser i Michała Szperle etc. Wytłumaczenie sprawy - przeciwko Janowi Putz, kapitanowi i Franciszce z Braunerów tudzież Janowi Gantzowi i Janowi Janaszowi, jubilerowi. - K. alb. 12.

5. Ze strony Jana barona De Brea: Wykład sprawy - przeciwko Feliksowi br. De Wulfius (względem zapłat prowizyi od komornego nie zapłaconego na terminach). - str. 10.

6. Memoire dans l'affaire du baron De Brea avec le Baron De Wulfius. (po polsku i franc.) str. 13.

7. Strzyński Andrzej. Najjaśniejsza Delegacya! (= prośba o Dekret Executionis na generale Soldenhoffie) K. alb. 3.

8. Julianny z Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Fridericum à Brükken (sprawa spadkowa) K. alb. 13.

9. Z strony Józefa Jerowskiego: Odpowiedź przeciwko Piotrowi Blankowi w sprawie o uznanie Blanka wspólnikiem Büchnera do zakupionej od Jer. precinej str. 95 + summaryusz manifestów i pozwów w tej sprawie poczynionych. - str. 3.

10. Fromholda Rein. à Foelkensahm, majora Przedstawienie sprawy przeciwko Maur. Jeremu Adamowi à Foelkensahm. - K. alb. 3.

11. Róży z Platerów Strutyńskiej, wdowy i innych Strutyńskiego sukcesorów Replika przeciwko Piechowskiemu, podkom. i Joannie z Korwskich małż. - str. XI.

12. (w tejże sprawie) Status causae. - alb. K. 6

13. Konstanty, Wencesław i Stefan Jałowieccy. Status causae. Porwany Franciszek Michalski. Sprawa względem natury dóbr Lebutynice. - K. alb. 4.

14. w tejże sprawie: Summarium Documentorum (po łacinie) - K. alb. 2.

15. Franc. Gedeona De Witten, brata jego Jana i siostry Elżbiety De Kossil Stan sprawy przeciwko Piotrowi Xiążęciu Kurlandzkiemu. - str. 14.

16 1/2 ~~Proces Wal. Scarzatowskiego przeciw Wojewodzie (litogr.)~~

16. Jana Henryka Fryd. De Brücken, ~~[illegible]~~ Przedłożenie sprawy przeciwko Julianny z Koppów Brücken. (patrz 8.) — K. nlb. 1[illegible]

17. Z strony Todtów, starozakonnych Prozba do General. Konfederacyi z tłumaczeniem interesu. (o usunięcie Exekucyi.) — str. 18.

18. Salomei z Brzozowskich Sołtykowej Stan sprawy przeciwko Fr. Xaw. Branickiemu, Franc. Wikt. z Woronieckich Jabłonowskiej i sukcessorom Jabłonowskiego: K. nlb.

19. Kazim. Młodeckiego: Stan sprawy kryminalney — K. nlb. 2.

20. Thelesphorus Billewicz (uti Advocatus). Inclytum C. R. Judicium! (W sprawie Cecylii z Watkanowskich i Filipa Lichockich.) — K. nlb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Porzod sprawy. — K. nlb. 1[illegible]

22. Joanny z Kierowskich Piechowskiej i małż. Status causae contra Rosam De Plater Struty[illegible]ska (~~[illegible]~~ patrz 11.) — K. nlb. 6.

23. Nestora Kaz. Sapiehy Remanifest na Zaskarżenia [illegible] z hrabiów Cetnerów Sapieżyny zaniesione w r. 1785. — K. nlb. 4.

24. Franc. Xaw. Branickiego Odpowiedź na Stan sprawy Salomei z Brzo[zowskich] Sołtykowej (patrz: 18.) — str. 40

25. Replika z strony sukcessorów Jatowieckich przeciw Franciszkowi Michalskiemu. (patrz

26. Rachunek do procesu 4.) — K. 2

Braunex 65

PRZEŁOZENIE SPRAWY

Urodzonego Fromholda Reinholda a Foelkerſahm Maiora w Woyſku Roſſyiſkim

PRZECIWKO

Urodzonemu Maurycemu Jerzemu Adamowi a Foelkersahm Aſſeſſorowi Sądow Grodzkich Selburſkich

---

O utwierdzenie Dekretow, Sądow tak Szlacheckiego iako i Xiążęcego któremi wolne czynienie Urodzonemu Maurycemu Foelkerſahm o koſzta na Sąd Szlachecki w ſprawie Urodzonego Fromholda Foelkerſahma łożone, oſtrzeżone zoſtało.

Nieſzczęsny poſtrzał do U. Fromholda a Foelkersahm wymierzony, lubo nie obraził ciała, ale tak daleko ranił duszę, iż odtąd w każdym kroku lęka ſię, aby zawzięta taiemna nienawiść nie przyſpieſzyła mu śmierci.

Ten U Fromhold a Foelkersahm Maior w Woyſku Roſſyiſkim obciążony wiekiem znaydował w oſobney ſpokoyności ſwoie uſzczęśliwienie. Familia młodſzego wieku ſzukaiąca zabaw w ochoczym zgromadzeniu zniewoliła go, iż ten wraz z nią dnia 6. Lutego 1785. Ru przybył do Miaſta Jłłuxty na Reduty.

W tym ochoczym zgromadzeniu znaydował ſię oprócz inney liczney Familii U. Foelkersahm Aſſeſſor Sądu Selbur: Po przepędzonych 3. dniach weſołości nadſzedł i czwarty dnia 9. Lutego, W zgromadzoney tego dnia kompanii na Reduty. znalazł ſie i U. Maior, lecz zabawiwszy tylko do 9. godziny w wieczor, ztamtąd potaiemnie wynioſł ſię.

Wychodząc z Bramy Domu Redut z ſłużącym ſwoim do bliſkiego ſwego mieſzkania, ledwie co krok pierwszy uczynił, aż zaraz przerażony poſtrzałem, którego naboy o mur nad głową jego obił ſię, daley iść zaprzeſtał,

Nie którzy z Liberyi w oddzielney Izbie Domu Redutowego bawiący ſię, na odgłos ſtrzelenia wybiegli, i złoczyńce szukać zaczeli, zaś U. Maior ſchroniwszy ſię do ſieni Domu Redutowego, uważał przechodzących ludzi.

Wtym między innemi znaiomemi U. Maiorowi ſpoſtrzeżony Witte ſłużący U. Maurycego a Foelkersahm przy wniściu do ſieni domu Redutowego, będąc zagadnionym od U. Maiora zkąd powraca, zarumieniwſzy i zmieſzawſzy ſię odpowiedzieć nie umiał, tak dalece, iż zaraz dał okazyą porozumieniu.

Zważane potym okoliczności poprzednie i owocześne. odpowiedź Witta na zapytania niezgodna, nie bytność iego na ten czas w domu Redut i inne, uczyniły go zupełnie podeyrzanym. Czytać opis tego przypadku przez U. Maiora napisany na karcie 42.

Nagła potrzeba wyiazdu z Jlłuxty przymuſiła U. Maiora, że ten dla dóyścia złoczyncy i zaspokoienia ſiebie, zdał kontynuacyą dalſzey inda gacyi na Ur. Jerzego Fryderyka Foelkerſahm. Ten mniey podobno oko liczności wiadomy, a raczey nie wchodząc w głębokie roztrząsania tak wa żnego i okrutnego przypadku, przeſtał na 2. świadkach od Witta wezwa nych Kiryatha i Stefaniego, z których pierwſzy przywołany wyznał i za przyſiągł, iakoby Witte na ten czas w czaſie ſtrzelania miał ſię u Stefanie go znaydować, zaś drugi zaprzyſiągł to, iż nie uważał czyli Witte w cza ſie ſtrzelania u niego znaydował ſię, *Czytać przyſięgi na karcie 67*.

Te ſłabe i nikczemne dowody przekonały U. Fryderyka Foelkersahm, iż ten rozumieiąc iuż Witta być niewinnym, dał onemu na to zaświad czenie. na karcie 68.

Sprawa zarzutu kryminalnego gruntować nie mogła dowodu niewin ności na iednym świadku prywatnie przyſięgaiącym (bo drugi nie wiadomy) tym bardziey, że tego wieczora 3., razy w obrębie Miaſta ſtrzelono, co ſama ſtrona w głoſie ſwoim przyznaie na karcie 2. Tey iednak okolicz ności świadek w przyſiędze ſwoiey nie rozróżnił zeznawſzy tylko, że Wit te circa ſonitum liberatæ bombardæ był u Stefaniego.

To było powodem Ur: Maiorowi, że ten boiaźnią dalſzey na życie ſwoie napaści uwiedziony, gdy obwinionego oczyſzczonym nie znalazł. Napiſał Liſt d. 6. Junii 1785. do Ur: Aſſeſora Synowca ſwego, iako Pana obwinionego Witta, aby ten dla ſpokoyności Stryia przez związek krwi i przyiazni, złożył na ſwoiego ſługę Sąd Predyalny w Dobrach ſwoich. na karcie 38.

Dogodził zaraz prozbie Stryia Synowiec, ſprowadził 5 Obywateli za Sędziow iak świadczy przytomność onych przy dziele, dnia 20. Julii za czętym zapiſana, na karcie 1. Za co winne za ſprowadzenie Sądu i oznacze nie terminu od Ur: a Brincken iako Ur: Maiora Mandataryuſza odebrał podziękowanie. na karcie 5.

Po tych ceremoniach wprowadzono od Ur. Maiora ſprawę przeciwko Wittowi z zarżutem tentowanego zabóyſtwa, z odpowiedzią na zaprzyſię żone świadectwo i dane przez Ur: Fryderyka Foelkersahm Wittowi zaświad czenie. na karcie 7.

Po obſzernych obuſtronnych ſporach na piśmie Sądowi Predyalnemu podawanych. Ur: Aſſeſſor bezwzględny na nieſzczęśliwy przypadek Stryia ſwoiego, maiąc przyiacioł za Sędziow bez nadgrody uſługuiących nie uczy niwſzy do Stryia ſwego żadnego o koſztach prawnych oſtrzeżenia, przecież na więkſze udręczonego zmartwienie podał do Sądu ſpecyſikacyą wydatkow w ſummie 401. Tal: Alb: żądaiąc onych nadgrodzenia. na karcie 33 i 71.

Ten nie grzeczny krok nawet ſamego Ur: a Brincken Mandataryuſza zaſtanowił, tak dalece, iż ten znaiąc koſzta Ur: Maiora z tego nieſzczęśli wego przypadku poniesione, był przymuſzony na wzaiem żądać ich nad grodzenia w ſummie 450. Tal: Alber: czytać na karcie 33.

Nakoniec Sąd Predyalny dnia 22. Julii 1785. wydał Dekret, w któ rym rzeczono że w tey ſprawie iako zaswiadczeniem Wittowi danym za kończoney, więcey nic ſtanowić nie można i tylko na koſzta prawne Ur: Maurycemu Foelkerſahm competentia iura oſtrzeżone, czytać na karcie 34.

Założył appellacyą od tego Dekretu U. Aſſeſſor ale ta nie zoſtała mu dopuſzczoną w ſłowach appellationis interpoſitæ ratio non habebatur czytać na karcie 37,

Ur: Maior przeświadczony o chęci Witta do zdradzieckiego zabóy ſtwa, nie przeſtał na tym Dekrecie, poszedł do Regencyi z prożbą, aby Witte wraz z Schultzem przeſzłym ſwoim ſługącym obwinieni, areſztowani i kry-

i kryminalnie na popieranie Fiskalnego fadzeni byli. Regencya znalazła Ur: Maiora fprawiedliwe żądanie, wydała Mandat d. 10. Kwietnia 1786. Roku do Ur: a Knugge Stty większego Selbur: aby pomienionych Witte i Schultza natychmiaft w areszt wziąć kazał, zaś drugi d. 20, Kwietnia Ru 1786. do Ur: a Vic Fifkalnego aby przeciwko obwinionym kryminalnie czynił. *Czytać lit: A. na karcie 123. i lit: B. na karcie 125.*

Rozpoczęta fprawa kryminalna przeciwko obwinionym Witte i Schultzowi, iuż ieft w Sądach Kurlandz: in terminis decisoriis, ale dotąd nie masz w niey oftatecznego Dekretu.

Tym czasem Ur: Foelkersahm Affeffor, ceniąc więcey koszta prawne nad fpokoyność fwoiego Stryia, nie dopuszczoną extraordynaryinie poparł do Sądu Xiążęcego appellacyą, fzukaiąc w drugim Sądzie przyznania żądanych kosztow.

W Sądzie Xiążęcym po obdłużnych z oboiey ftrony fporach i podawanych Sądowi inftancyach, nakoniec dnia 18. Stycznia 1788. zapadł Dekret, którym, gdy Ur: Affeffor nie oftrzegł wprzód Ur: Maiora o powróceniu wyłożyć mianych kofztow, gdy żadne Prawo i zwyczay w tym przypadku do powrócenia wyłożonego kosztu nie obowiązuie, gdy dziedzic maiący w Dobrach fwoich zupełną iuryzdykcyą w niey władzę dopełniaiącą fprawiedliwość utrzymywać fą winni, rzeczono male appellatum bene iudicatum to ieft że wolne o powrócenie kofztow czynienie Dekretem Sądu Predyalnego Ur. Marycemu a Foelkersahm dozwolone, potwierdzone zoftało, Czytać Dekret na karcie 128.

Od tego Dekretu lubo appellacya Ur: Affefforowi dozwolona zoftała na kar: 152: Gdy iednak ta fprawa w piennym powodztwie uformowana i nie w czafie fwoim ieft popierana, przeto na wzaiem Ur: Affeffor powołany zoftał Mandatem do Sądu W. K. Mci P. M. M. dnia 1. Lutego Roku teraznieyfzego 1791 onemu wydanym z którego pokorną do Tronu W. K. Mci P. M. zanosi prożbę.

Conclufio.

Approbatis Decretis utriusq; inftantiæ videlicet tam iudicii Prædialis d. 22. Julii, Anno 1785. quam Judicii Aulici d. 18. Januarii 1788. hac in causa prolatis, Gnfum Mauritium Georgium Adamum a Foelkersahm Afsefsorem Judicii Caft: Selb: pro frivole interpofita & prosecuta Appellatione pænis rigorofis mulctri ridamna Litisq; expensas resarciri mandari.

Ex rationibus,

Gdyby fprawa teraznieyfza była w obiekcie tym! czyli i w iakiey wielości kofzta prawne na Sąd Predyalny wyłożone, Ur: Maurycemu a Foelkersahm nagrodzonemi być maią, dowiodłby Ur: Maior że Synowiec iego żadney nadgrody fwoiey pretensyi fpodziewaćby fię nie powinien.

Jeżeli bowiem miłość bliźniego dufze wfpaniałe i cnotliwe do wzaiemnego wiąże w niefzczęściu ratunku, ieżeli czuły Obywatel winien poświęcać fiebie na ufługi wfpółobywateli fwoich, czyliż bardziey natura nie wiąże tych do wzaiemnego fiebie ratunku, którzy iednym krwi fpoieni węzłem, w iednym zrodzeni imieniu, widzą fiebie być iednym Przodka fwego Potomftwem.

Jeżeli zaś miłość i przywiązanie nie ieft tak dzielne w Ur: Afsefsorze do fwoiey Familii, tedy wdzięczność i ufzanowanie Synowca dla Stryia było drugim powodem pełnienia przyiacielfkiey ufługi.

 Na

Na koniec kto był przyczyną zdarzonego dla Stryia nieſzczęścia? kto go nieſpokoynością i zgryzotą nabawił; wſzak zły ſługa iego Synowca, więc ten iako Pan złego ſługi, a razem iako Synowiec kochaiącego Stryia, zawſze był i ieſt w obowiązku użycia wſzelkich śrzodkow do powrócenia Stryiowi ſwemu ſpokoyności.

Okazał powolność, gdy na żądanie Stryia ſprowadził Sąd Predyalny, ale czemuż z tey powolności zdaie ſię chcieć zyſkiwać, a tym ſamym dręczyć ſkołatanego nieſzczęściem Stryia.

Wnoſi że odpowiednim Liſtem oſtrzegł U. Maiora o żądaniu powrócenia wyłożonych wydatkow, lecz to ſą słowa nie maiące żadnego dowodu, ieżeli zaś iak mieni uczynił, więc roſtropność radziła, czekać na to zezwolenia od Stryia, co iednak nie naſtąpiło, bo allegowaney teraz oſtróżności nie czyniono,

Pozywa Ur: Maiora do Sądu Nayiaśn: o komportacyą Liſtu tego odpowiedniego, ale czyliż tu mieyſce i czas żądania komportacyi nie byłego Liſtu? Wſzak ta ſprawa iuż dwie przeſzła inſtancye, więc w iedney, lub drugiey z tych należało żądać onego komportacyi, która Acceſſorium oznacza;

Donioſł w Głoſie ſwoim, że nawet Mandataryuſza Ur: Maiora utrzymywać muſiał i onego opłacać, co roſtropnemu ſprzeciwia ſię rozumieniu, aby przeciwnika ſwego intereſſu opłacać i utrzymywać można, A ieżeli tak było, więc Proceſs Sądu Predyalnego nazwaćby można Proceſſem zmównym na ſzkodę Ur. Maiora, Proceſſem krzywdzącym nawet Oſobę Ur: Aſſeſſora,

Mniema w Piśmie ſwoim, że ten Sąd Predyalny, Ur: Maiora nic prawie nie koſztował. A przecie Mandataryuſz Ur: Maiora lubo iak wnoſi ſtrona przez nią żywiony i opłacany przy dziele Predyalnym podał expenſy przez Ur. Maiora około tey ſprawy wyłożoney do 450. Tall: Alb: *czytać na karcie 33.*

Zaprzecza Ur: Aſſeſſor, aby Szlachta Kurlandzka w ſwoim Territorium Juryzdykcyą ſprawuiąca, była obowiązana do znoſzenia na nią expenſy lecz niech ſię zaſtanowi nad Przywileiem 1561. Ru przez niego ſamego przywiedzionym, przez który Juryzdykcia Szlachcie w ich dobrach w ſprawach cywilnych i kryminalnych- onym oſtrzeżona zoſtała. Możnaż z tego Prawa to wnoſić, aby to dobrodzieyſtwo, ta Jurysdykcya Szlachcie pozwolona obcym expenſem utrzymywaną być miała.

Wſzak ſtóſowny mamy przykład w Kraiach Rzeczypoſpolitey. Ziemie i Powiaty maią dla ſiebie od wiekow zabeśpieczone Juryzdykcye Ziemſtw i Grodow, czyliż Sędziowie i Urzędnicy onych ſą utrzymywani expenſem obcych oſob przed niemi ſprawy maiących lub ſkarbu Rzeczypoſpolitey? nie; Obywatele Ziem i Powiatow wybieraią z pomiędzy ſiebie zacnych Obywatelow, którzy im tę uſługę czynią bez pretenſyi nadgrody. Inaczey nie obcy, ale Obywatele tey Ziemi, byliby w obowiązku nadgrody ſwemu Sędziemu.

Ten ſam zwyczay z udziału dziedzicom dobrodzieyſtwa Juryzdykcyi w ich dobrach ieſt w Kurlandyi zawſze zachowywanym, na którym Sąd Xiążęcy ſwoią gruntował Decyzyą *na karcie* 143. ten zaś iuxta Formulam Regiminis Art: 10. równo z Prawem ieſt upoważniony w słowach; Atque ibidem (in Judiciis Relationum) iuxta Leges & conſvetudines Curlandicas determinabuntur.

Dotąd przywiedzione przyczyny ſłużą do przypadku, gdyby między ſtronami ſpor o wielość wydatkow lub onych należność zachodziła, lecz w

teraz-

teraznieyſzey ſprawie przychodzą dwa Dekreta pod rezolucyą Nayiaś: Sądu uznaiące wolne czynienie o powrócenie koſztow na Sąd Predyalny Ur: Aſſeſſorowi, a ztąd uczyniona od ſtrony prozba, aby pomienione koſzta podług podaney ſpecyfikacyi w ſummie 401. Tall; Alb: nadgrodzonemi były.

W uſprawiedliwieniu obydwóch decyzyi, dwie okoliczności dowieść należy, raz że prozba ſtrony w nieprzyzwoitym mieyſcu, drugi raz że zawczeſnie czyniona,

Co do pierwſzey; Sąd Predyalny podług zwyczaiu nie ma mocy nic więcey ſądzić, tylko to, do czego ieſt ſprowadzony,

Swiadczą Akta że był ſprowadzony do rozſądzenia ſprawy uczynkowey obwinionego Witta, więc koſzta prawne dopiero z okazyi ſądzoney ſprawy wypływaiące nie były iego obiektem, i dla tego przy Dekrecie ſwoim wolne tylko o nie czynienie Ur. Aſſeſſorowi oſtrzegł.

Gdy zaś chęć pomnożenia zgryzot zmartwionemu Stryiowi, była dzielną Synowca namiętnością, gdy intereſs zyſku pieniężnego przemógł przywiązanie i względy, gdy Dekret Sądu Predyalnego wolne czynienie o koſzta prawne oſtrzegł, więc Ur: Aſſeſſorowi drogą przyzwoitą z prawa należało było pozwać Ur: Maiora o powrócenie mniemanych koſztow do Sądu Selb: piewſzey inſtancyi- nie zaś o Dekret Predyalny ſpor czynić w Sądzie Xiążęcym- Lecz nie zdało ſię użyć tey przyzwoitości Ur: Aſſeſſowi założył od Dekretu Predyalnego extraordynaryiną appellacyą do Sądu Xiążęcego i tam tę ſprawę wprowadził.

Sąd Xiążęcy iako Judicium appellationis maiący moc tylko rozpoznawania Dekretow, nie zaś załatwiania żądań ſtron nie drabowanych w pierwſzey inſtancyi, maiąc przed ſiebie w prowadzoną ſprawę in terminis devolutis względem dobroci, lub nie Sądu Predyalnego, nie był mocen wchodzić w poznanie należności lub wielości żądanych koſztow, lecz terminalnie decyduiąc ſprawę zarezolwował, = male appellatum bene iudicatum.

W równym poſtępku wiedzionego Proceſſu wyprowadzona ſprawa przez appellacyą do Sądu W, K. M. P, N. M. nie inney podlegać winna rezolucyi tylko tey, w iakiey in terminis devolutivis przychodzi, bo o tym porządku zapewnieni ſą Prawem formulæ regiminis Obywatele Kurlandzcy w Ar; 10.w ſłowach: Eædemque appellationes ad Sacram Regiam Maieſtatem interpoſitæ ad Judicium Relationum S. R. M. proprium præterito Judicio Aſſeſſoriali, atque ibidem iuxta Leges & conſvetudines Curlandicas determinabuntur.

Prawo Kurlandzkie Formulæ Regiminis w Art: 9. i 10. przepiſało pierwſzą i drugą Sądow Inſtancyą w Kurlandyi, ſprawa dziſieyſza ſłowonie do tego Prawa dwie poprzednicze przeſzła inſtancye, lecz w obydwóch nie wielość lub należność mniemanych koſztow roztrząsaną i ſądzoną była, ale tylko wolne o nie czynienie, więc w dopełnieniu Prawem przepiſanego porządku, ten tylko punkt Dekretami pierwſzych inſtancyi obięty nie zaś wielość lub należność mniemanych koſztow rezolucyi Sądu Nayiaś: podlega, przeto prozba ſtrony żądaiącey przyſądzenia nie ieſt w mieyſcu czyniona.

Co do drugiey okoliczności, a ta ieſt, że żądanie ſtrony przyznania mniemanych koſztow ieſt zawcześnie czynione.

Zaden Sąd w exekucyi Prawa nie ieſt mocen wchodzić w rozpoznanie żądanych od ſtron koſztow, dopóki w przód ſprawa pryncypalna rozpoznaną i załatwioną nie będzie,

 Spra-

Sprawa z okazyi którey żądana nadgroda kofztow ieft między Ur: Maiorem zarzucaiącym Wittowi tentowane na Ofobie fwoiey zabóyftwo, a Wittem odwodzącym fię.

Sprawa ta dotąd iefzcze oftatecznie zakończoną i zarezolwowaną nie ieft, bo lubo Witte ma iuż dla fiebie zaświadczenie o niewinności na mocy dwuch Swiadkow przez Mandataryufza Ur: Maiora onemu dane, to iednak zaświadczenie nie oftróżnie i bez poprzedzaiącey konwikcyi na mocy dwuch prywatnie bez Sądu odebranych świadectw, iednego dla nie pamięci nie dowodzącego, drugiego nie maiącego dokładnego przekonania, to ieft w czafie którego ftrzelania Witte u Stefaniego znaydować fię miał, tym bardziey w fprawie kryminalney, nic znaczyć nie może, i dla tego naftępnie ta materya Sądowi Predyalnemu do rezolucyi poddaną zoftała.

Powtóre, że i Dekret Sądu Predyalnego tey fprawy oftatecznie nie zakończył, który lubo z mocy złożonego zaświadczenia uznał, iż w tey fprawie nic wiecey ftanowić nie można, lecz ta decyzya ile w fprawie kryminalney maiąca za fundament bez dowodne zaświadczenie bez poprzedzaiących gruntownieyfzych dowodow i wyprowadzonych Inkwizycyi zafzła, nie ftanowi zupełnego o zakończoney fprawie przekonania.

Po trzecie, że po tym Dekrecie na przełożenie Ur: Maiora wyfzły w Roku 1786. od Regencyi Mandaty, ieden do Stty Selb: arefztowania obwinionych Witta i Schultza, drugi do Fifkalnego aby przeciwko nim kryminalnie czynił. *na kartach 123. i 125.* Jakoż w exekucyi tych Mandatow wisi fprawa in deciforiis w Sądzie kryminalnym, co Extrakt zapytan dla świadkow od Fifkalnego przeciwko obwinionemu Wittowi fpifanych dowodzi. *fkłada fię*

Ztąd wypada, że gdy fprawa pryncypalna nie ieft ieszcze rozfądzoną, więc kofzta prawne ante refolutionem negotij principalis zawczefnie fą żądanemi.

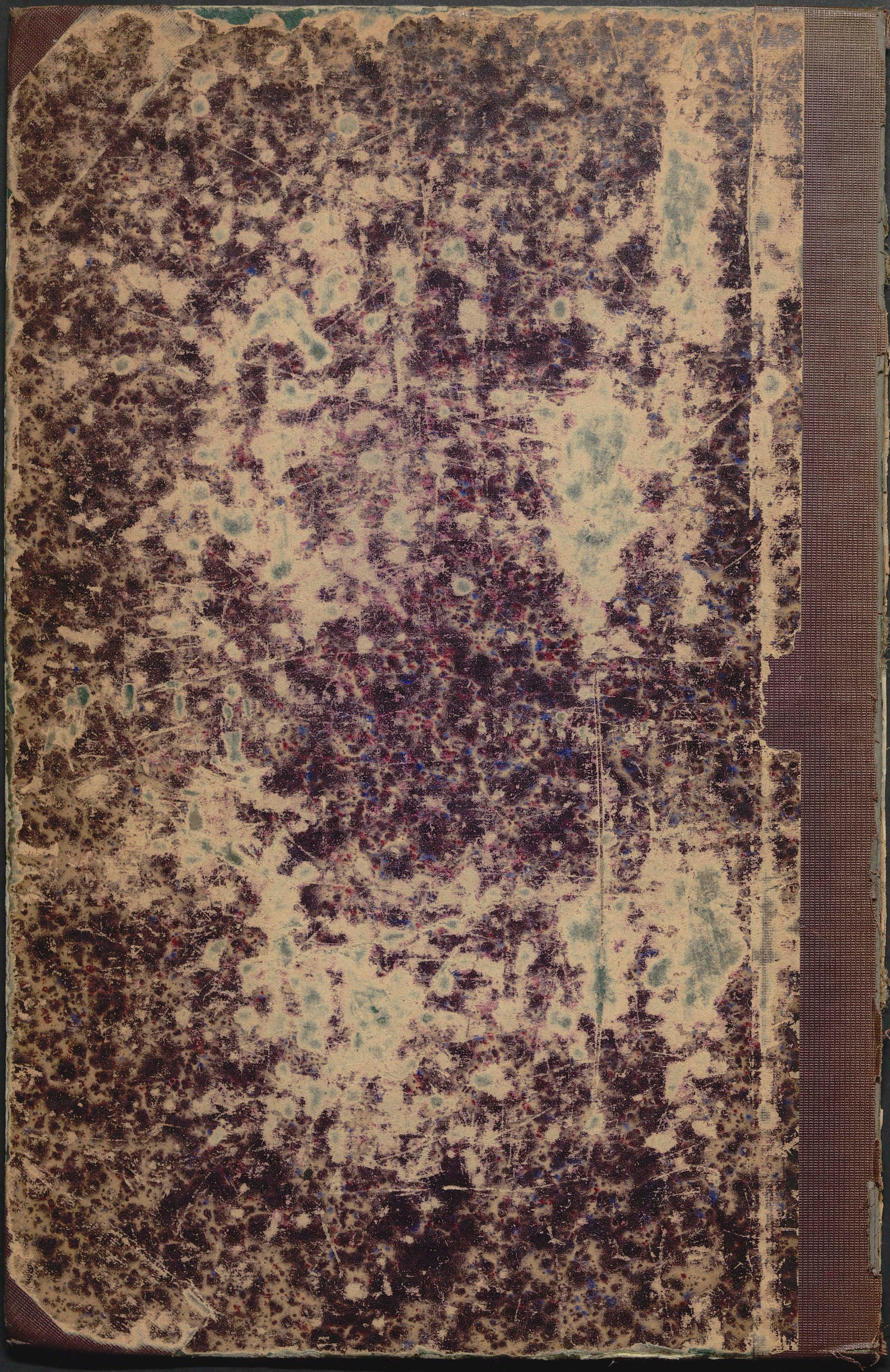
Zna to fam z Prawa Ur: Affeffor, dla tego przy rofpoczętym dziele Sądu Predyalnego ftawiaiąc przed Sąd o fkarżonego Witta, lubo fobie na ten czas oftrzegał powrócenie kofztow, iednak nie prędzey, dopiero gdy zarzuty Wittowi uczynione dowiedzionemi będą. czytać na karcie 2.

Okazano powyżey, że Witte ofkarżony, arefztowany zoftaie pod kryminalnym Sądem, lecz gdy iefzcze nie naftąpił Dekret któryby go uznał niewinnym, lub winnego ukarał. Więc zawczefne żądanie Ur: Affeffora z iego nawet propozycyą w Sądzie Predyalnym uczynioną nie zgadza fię.

Przyczyny ufprawiedliwiaiące decyzyą, pierwszych inftancyi fą zupełnym w tey fprawie przekonaniem, że Ur: Maior piennie przed Sąd W. K. M. P. N. M. powołanym zoftaie.

Prawa Kurlandzkie przecinaiąc podobne powodztwa przepisały Sądowi Nayiaś: kary dla powściągnienia pieni iak Formula Regiminis §. 22. Frivole Principem aut Confiliarios ad Tribunal Regium citantes aut pertrahentes & aquibusvis aliis fententiis five ipsius Principis, five Confiliariorum five aliorum Judicum inferiorum temere appellantes aut Principem fuum vel quoscunque alios fine causa apud Regiam Maieftatem traducentes damna omnia omnesque fumptus refundant, ac præterea Judicio S, R. Mtts pro rei qualitate arbitraria pæna puniantur.

O równy wymiar fprawiedliwości Prawem przepisaney Ur: Maior piennie przed Sąd Nayiaś: powołany: iak naypokorniey u Tronu W. K. M. P. N. M. doprasza fię.

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i
Plakaty.

~~VIII.~~
IX